

NACIONALSOCIJALISTICKI POKRET , POGLED NA SVET I PARTIJA

24. februara 1920. održana je prva velika javna masovna manifestacija našeg mladog pokreta. U svetanoj sali minhenskog Hofbrojhausa gomili od skoro dve hiljade ljudi je predloženo dvadeset pet teza programa nove partije svaka pojedina tačka je prihvaćena uz odobravanje klicanjem.

Time su data prva načela i smernice za borbu, koja je trebalo da stan na kraj prvoj hrpi starinskih predstava i pogleda i nejasnim, čak štetnim ciljevima. U lenjinističkoj i plašljivoj građanskoj svet, kao i u pobedonosnoj pohod marksističkog osvajačkog talasa trebalo je da stupi nova moć, da bi se kob sudbine zaustavila u poslednji čas.

Bilo je samo po sebi razumljivo, da je novi pokret smeo da se nada ruce dobiti neophodan značaj i potrebnu snagu za ovu ogromnu borbu, samo ako mu od prvog dana uspe da u srcima svojih pristalica probudi sveto ubedenje da se njime političkom životu ne oktroira nova izborna parola, već se prec njega stavlja novi pogled na svet principijelnog značaja.

Mora se razmisliti sa kakvih bednih gledišta su normalno ispetljavan takozvani "partijski programi", pa s vremena na vreme dorerivani i preinačavani. Posebno pod lupu treba staviti pokretačke motive ovih građanskih "programskih komisija", da bi se zadobilo neophodno razumevanje za procenu ovih programskih nakaza.

Uvek je jedna jedina briga koja nagoni ili na postavljanje novih programskih ili na izmenu starih: briga za sledeći ishod izbora. Kao što glavama ovih parlamentarnih državnih umetnika ponije da svice slutnja, da se dragi narod opet buni i da želi da utekne iz amova starih partijskih kolponju oni da iznova boje rude. Onda dolaze zvezdočci i partijski astrolozi: takozvani "iskusni" i "prevejani", većinom stari parlamentarci, koji iz svoje "vremena bogatog političkog učenja" mogu da se sete analognih slučajev kada su se masi najzad kidali konopci strpljenja, i koji opet osecaju preteć blizinu slićnog. Tako posežu za starim receptima, stvaraju "komisiju" prisluškuju svuda u dragom narodu, njušaju tvorevine štampe i polak omirišu šta bi dragi narod rado hreo, šta ga plaši i čemu se nada. Najpažljiviji se studira svaka grupa zanimanja, čak svaka klasa nameštenika i istrauju s njihove najskrivenije želje. I "mućni šlagvorti" opasne opozicije su tad obično iznenada zreli za preispitivanje i neretko se na najveće čuđenje svoji prvobitnih pronalazača i razglasivača, sasvim bezazleno pojavljuju bogatstvu znanja starih partija, kao sami po sebi razumljivi.

Tako se komisije okupljaju i "revidiraju" stari program i prave novi (gospoda pri tom menjaju svoja ubedenja kao vojnik u polju svoje košulj naime uvek kad je stara vaćljiva!), u kom će čvako dati svoje. Seljak dobij zaštitu svoje poljoprivrede, industrijalac zaštitu svoje robe, potrošač zaštitu svoje kupovine, nastavnicima se povećavaju plate, službenicima poboljšavaj

1

penzije, udovice i siročad država treba da obezbedi u najvećem obimu, pospećuje se saobraćaj, tarife treba da se smanje, pa se čak i porezi ukidaju, ako ne sasvim a ono ipak prilićno. Ponekad se dećava da se zaboravi neki sloj

ili se ne ~uje neki zabtev koji kruzi u narodu. Onda se jo~ velikom brzinom ukrpi, ~to jo~ ima mesta, tako dugo, dok se ~iste savesti moze nadati da je armija normalnib malogradana zajedno sanjibovim zenama ponovo umirena, i da su visoko zadovoljni. Onda, tako intimno naoruzan, sa poverenjem u ~ dragog Boga i nepokolebivu glupost gradana sa pravom glasa, moze ~ovek da zapo~ne borbu za "novo oblikovanje" Rajba, kako se kaZe.

Kad onda prode dan izbora, i parlamentarci za pet godina odrZe svoju poslednju narodnnu skup~tinu, da bi sa dresure plebsa krenuli ka ispunjenju svojih vi~ib i prijatnijib zadataka, raspu~ta se programska komisija, a borba za novo oblikovanje stvari opet dobija forme borbe za dragi svakodnevni bleb:

To, medutim kod parlamentaraca zna~i dnevnicе.

Svakog jutra gospodin narodni predstavnik kreCe u Kucu nad Kucama, pa ako ne ba~ sasvim unutra, onda ipak bar do predvorja, u kom se nalaze liste o prisutnosti. U dirljivoj sluZbi za narod unosi tamo svoje ime i za ove stalne slamajuće napore uzima malu nadoknadu kao zasluZenu platu.

Nakon ~etiri godine ili u ostalim kriti~nim nedeljama, kada opet sve vi~e po~inje da se pribli:lava raspuštanje parlamentarnib tela, gospodu iznenada obuzima neukrotiv nagon. Kao ~to larva ne moze drugo do da se preobrazi u gundelja, tako i ove parlamentame gusenice napu~taju veliku zajedni~ku kucu za lutke i lepršaju, snabdeveni krilima, napolje ka dragom narodu. Opet govore svojim bira~ima, pripovedaju o sopstvenom enormnom radu i zlonamemoj okorelosti drugib, ali od nerazumne mase umesto zabvalnog odobravanja ponekad dobijaju sirove, ~ak neprijateljske izraze u glavu. Kad ova nezabvalnost naroda naraste do izvesnog stepena, moze da pomogne samo jedno sredstvo: sjaj partije mora opet da se izgla~a, program vapi za pobolj~anjem, komisija ponovo ozivljava, i prevara po~inje od po~etka. Kraj granitne gluposti na~eg ~ove~anstva ne ~udi se uspebu. Vodene njegovim ~tapom i zaslepljene novim primamljivim programom, vraćaju se i "gradanska" i "proleterska" glasa~ka zivotinja opet u zajedni~ku ~talu i biraju svoje stare varalice.

Time se narodni ~ovek i kandidat radnib slojeva ponovo pretvara u parlamentamu gusenicu i jede na granju dr:lavnog zivota dok ne postane debela i masna, da bi se nakon ~etiri godilie opet preobrazila u ~arenog leptira.

Jedva da ima ne~to ~to vi~e deprimira, nego na treznoj javi posmatrati ceo ovaj proces, morati gledati ovu predstavu koja se stalno ponavlja. Iz takvog plodnog tla se u gradanskom taboru, naravno, ne crpi snaga da se izvojuje borba sa organizovanom snagom marksizma.

O tome gospoda nikad ne misle ozbiljno. Uz svu priznatu ograni~enost i duhovnu inferiornost ovih parlamentamib vra~a u odnosu na belu rasu, ni oni sami ozbiljno da uobraze da se na putu zapadne demokratije bore protiv nauke, za koju je demokratija sa svim ~to uz to ide, u najboljem slu~aju sredstvo svrbe, koje se primenjuje da bi se oslabio protivnik ida se oslobodi

245

r-- --r--. J-. J--- ~ J--J-

pametan nacin poku~ava da nerazdvojnu vezu zavara principima demokratije, onda se ipak ni najljubaznije ne moZe zaboraviti, da se ova gospoda u

kritičnom času ni trunku nisu brinula o većinskoj odluci prema shvatanju zapadne demokratije! To je bilo u danima kada su građanski parlamentarci sigurnost Rajha videli garantovanu u monumentalnoj ograničenosti nadmognog broja, dok je marksizam sa gomilom ulicnih skitnica, dezertera, partijskih budfa i jevrejskih literata bez oklevanja prigrabio vlast, udarajući zvucan ~amar demokratiji takve vrste. Stoga već verujuća du~a takvog parlamentarnog carobnjaka građanske demokratije pripada uz to, da se pomisli, da bi se brutalna odlučnost interesenata i nosilaca one svetske kuge, sada ili \] budućnosti jednostavno mogla proterati carobnim formulama zapadno~parlamentarizma.

Marksizam će toliko dugo mar~irati sa demokratijom, dok mu ne uspe, da direktnim putem za svoje zločinacke ciljeve dobije čak i poddkt nacionalnog duhovnog sveta, koji je odredio za istrebljenje. Ali ako bi dana! do~ao do uverenja, da bi se iz ve~ićjeg kazana na~e parlamentarne demokrate iznanada mogla razviti večina, koja bi -pa bilo to samo na osnovu većin(ovla~tene za dono~enje zakona -ozbiljno napala marksizam, parlamentarnu opsenu bi se odrnala zavr~ila. Stegono~e crvene Internacionalne bi onda, umesto da apel upute demokratskoj savesti, izdale vatreni proglas proleterskim masama, a njihova borba bi se jednim udarcem presadila iz gnjilog vazduha salazsednice na~ih parlamentata u fabrike i na ulice. Demokracija bi time odmah bila ubijena; a ono ~to nije uspelo duhovnoj okretlosti onih narodnih apostola 1 parlamentima, munjevito bi uspelo polugama i kovackim cekicima nahu~kanil proleterskih masa, ba~ kao u jesen 1918: oni bi uverljivo predocili građanskom svetu, koliko je ludo uobra~avati, da se sredstvom zapadne demokratije mo~e omesti jevrejsko osvajanje sveta.

Kao ~to je rečeno, već verujuća du~ spada u to, da se prema takvom igracu obave~e na pravila, koja za njega uvek postoje samo radi obmane i njegovih koristi, koja se bacaju preko ograde čim vi~e ne odgovaraju njegovim koristima.

Po~to se kod svih partija takozvane građanske orijentacije u stvarnos. cela politička borba sastoji zaista samo u tuci oko pojedinačnih parlamentarnih stolica, pri čemu se usmerenja i principi već prema svrsishodnosti ka pe~cani pretežno bacaju preko ograde, onda su i njihovi programi odredelaprerna tome a -svakako obmuto -takode se i njihove snage mere prema tome. Nedostaje im ona velika magnetna privlačnost, koju ~iroka masa uvek sledi samo pod prisi~nim utiskom velikih, nadmornih gledil~ta, uverljivosbezuslovne vere u iste, u paru sa fanaticnom borbenom hrabro~cu, da (zauzme za njih.

U vreme kada jedna strana, naon~ana svim on~ima jednog i u hiljadostruko zločinackog pogleda na svet, započine juri~ na postojecu uređenje, druga jedino mo~e da većno pru~a otpor, kada se ovaj sam zaogr~e forme nove, u na~em slučaju u političke vere, i parolu slaba~ne i pldlji,

246

odbrane zamenjuje borbenim pozivom hrabrog i brutalnog napada. Kada se f

~zato danas na~em pokretu umno prigovara, posebno od strane takozvanih

nacionalnih gmdanskih ministam, otprilike bavarskog centra, da radi na "prevmtu", takvom jednom politizimjucem Liliputancu se moze odgovoriti samo jedno: Naravno, mi poku~avamo da nadoknadimo ono ~to ste vi i propustili u va~oj kriminalnoj gluposti. Vi ste principima va~e parlamentarne I trampe potpomogli da se nacija silom uvuce u ponor; ali mi cemo, i to u formama napada, postavljanjem novog pogleda na svet i fanaticnom nepokolebljivom odbmnom svojih principa, graditi stepenice na~em narodu, 1 po kojima ce jednom opet moci da se popne u hmm slobode. Tako je u doba osnivanja na~eg pokreta na~a prva briga momla uvek da bude usmerena na to, da spreCi da od cete bomca za novo, sveto uverenje nastane samo udruZenje za unapredenje parlamentarnih interesa. Prva preventivna mera je bila stvaranje progmma, koji je ciljno gurao ka razvoju, koji je vec po svojoj unutra~njoj velicini izgledao pogodan da se zapla~e mali i slaba~ni duhovi na~ih dana~njih partijskih politicam. Koliko je ispmvno bilo na~e shvatanje neophodnosti progmmskih ciljnih taCaka najo~trijih obelezja, najjasnije je proizilazilo iz onih kobnih nedostataka, koji su na kraju doveli do sloma Nernacke. Iz njihovog saznanja se moralo formirati novo shvatanje drZave, koje je samo opet bitan sastavni deo novog shvatanja sveta.

* * *

Vec u prvom tomu sam se utoliko bavio recju "narodni", da sam morao da ustanovim, da se ova oznaka pojavljuje pojmovno premalo ogranicena da bi dozvolila stvaranje zatvorene borbene zajednice. Sve moguće, ~to se po svemu bitnom njegovih gledita neizmemo razdvaja, kreće se sada pod zajednickim imeniteljem "narodni". Pre no ~to stoga predem na zadatke i ciljeve Nacionalsocijalisticke nemacke radnicke partije, hteo bih da razjasni pojam "narodni" kao i njegov odnos prema partijskom pokretu. Pojam "narodni" se, tako malo pojavljuje jasno oznacen, sa tako mnogostrukim tumacenjima i tako neogranicen u pmkticnoj primeni, otprilike kao rec "religiozan". Vrlo te~ko se i pod ovom oznakom moze zamisliti ne~to sasvim precizno, niti u smislu misaonog poimanja, niti u pmkticnom dejstvu. Oznaka "religiozan" postaje pojmljivo zamisliva tek u trenutku, u kom se povezuje sa odredeno ocrtanom formom ovog njenog dejstva. To je vrlo lepo, ali najce~e vrlo jeftino obja~njenje, kada se bice nekog coveka oznacava kao "duboko unutra~nje religiozno". Bice mo1.da jo~ nekolicine, koji ce se osecati zadovoljni takvim jednim sasvim op~tim obja~njenjem, pa kojima cak moze da posreduje odredenu, vi~e ili manje o~tru sliku onog du~evnog stanja. Ali, po~to se velika masa ne sastoji ni od filozofa, ni od svetaca, takva jedna sasvim op~ta religiozna ideja ce pojedinu najce~e znaciti samo oslobadanje njegovog individualnog mi~ljenja i delanja, ada ipak ne dovede do one efikasnosti, koja izmsta iz religiozne unutra~nje ceznje u trenutku, kada se iz cisto metaf1Zickog neogranicenog sveta ideja formim jasno ogranicena vem. Ovo sigurno nije svrha po sebi, vec sarno sredstvo svrhe; no ipak je ono nezaobilazno neophodno sredstvo da bi svrha uop~te mogla da se postigne. Ova svrha, medutim, nije sarno idejna, vec zapravo i eminentno prakti~na. Kako uop~te mora da postane jasno da najvi~i ideali uvek odgovaraju

najdubljoj životnoj neophodnosti, isto kao što plemenitost najuzvišenije lepote u krajnjoj liniji leži i sarno u logičnoj svrshodnosti.

Time što vera potpomaže da se ovek izdigne iznad nivoa životinjskog životarenja, u stvari doprinosi uvrćenju i osiguranju svoje egzistencije. Ako samo današnjem ovestvu uzmemo principe, koji su, potpomognuti njihovim vaspitanjem, religiozno verski, ali u svom praktičnom znaenju običajno moralni, odvajanjem ovog religioznog vaspitanja i ne zarnenjujuci ga neim jednako vrednim, i pred sobom cemo imati rezultat u tekom potresu fundamenata njegovog bitisanja. Smemo dakle da utvrdimo, da ne sarno ovek i vi da bi služio viim idealima, vec da ti vii ideali obmuto daju, takode, pretpostavku za njegov bitak kao ovek. Tako se krug zatvara.

Naravno, vec u općem nazivu "religiozni" leže pojedinačne principijelne ideje ili uverenja, na primer neuničivost duše, večnost njenog bitka, postojanje višeg bica itd. Sarno, sve ove ideje, pa bile one za pojedinca još tako uverljive, podleu tako dugo kritičkom ispitivanju ovog pojedinca, a time i tako dugo kolebljivom potvrđivanju ili negiranju, dok slutnja prema osecanju ili saznanje ne prihvate zakonitu snagu apodiktične vere. To je pre svega faktor borbe, koji slarna otpor priznavanju osnovnih religioznih nazofa i oslobada put.

Bez jasno ograničene vere bi religioznost u svojoj nejasnoj raznolikosti bila ne sarno bezvredna za ljudski život, vec bi verovatno doprinela općoj poremećenosti.

Slično kao sa pojmom "religiozan", dešava se sa oznakom "narodni". I u njoj vec leže pojedinačna principijelna saznanja. Ona su ipak, iako najeminentnijeg značaja. prema svojoj forni tako malo jasno određeni, da se uzdižu iznad vrednosti više ili manje prihvatljivog mišljenja tek onda, kada se uzimaju kao osnovni elementi u okviru jedne partijske partije. Jer ostvarenje ideala pogleda na svet i zahteva izvedenih iz njih, sledi isto tako malo kroz isti osećaj ili unutrašnje htenje ljudi po sebi, kao i osvajanje slobode općom većnjom za njom. Ne, tek kad će idealni nagon za nezavisnoću u formama vojničkih sredstava moci da dobije borbenu organizaciju, može se nagoniska elja naroda prometnuti u divnu stvarnost.

Svaki pogled na svet, pa bio on po hiljadu puta ispravan i od najveće koristi za ovestvo, ostace bez značaja za praktično oblikovanje života naroda sve dotle, dok njegovi principi ne postanu bojna zastava borbenog pokreta, koji će sa svoje strane toliko dugo biti partija, dok se njena delatnost ne završi pobedom njenih ideja i njene partijske dogme ne stvore nove drZavne principe zajednice jednog naroda.

Ali ako neka duhovna predstava opće vrste buducem razvitku eli da služi kao osnova, onda je prva pretpostavka stvaranje nesumnjive jasnoce o bicu, prirodi i obimu ove predstave, pošto se samo na takvoj osnovi da stvoriti

248
I pokret, koji po unutrašnjoj homogenosti svog ubedenja može da razvije I neophodnu snagu za borbu. Iz općih predstava se mora oblikovati politički

r
I program, iz općeg pogleda na svet određena politička vera. Pošto njen cilj

treba da bude prakti~no dosti~an, ona nece morati da sluZi samo ideji po sebi, vec da uzme u obzir i borbena sredstva, koja postoje za osvajanje pobede ove , ideje i koja se moraju primeniti. Apstraktno ispravnoj duhovnoj predstavi, [koju treba da proglasi programati~ar, mora da se pridruZi prakti~no znanje , politi~ara. Tako se v~ni ideal kao zvezda vodilja ~ove~anstva mora nazalost pomiriti sa tim, da uzme u obzir slabosti ~ov~anstva, da ne bi unapred posmuo na op~toj ljudskoj nedovoljnosti. Istraziva~u istine treba da se pridruZi 1 poznavalac psihe naroda, da bi iz carstva ve~ne istine i ideala izvukao ljudsko moguće za malog smrtnika, ida bi mu dao obli~je.

Ovo pretvaranje op~te idealne predstave pogleda na svet, najvi~e istinitosti u odredeno ograni~enu, kruto organizovanu, duhovno i prema htenju jedinstvenu politi~ku borbenu i versku zajednicu je zna~ajno dostignuce, po~to jedino od njegovog srećnog re~enja zavisi mogucnost pobede ideje. Ovde iz vojske ~esto miliona ljudi, koji pojedina~no vi~e ili manje jasno i odredeno slute ove istine, delimi~no ih mozda shvataju, mora da istupi jedan, da bi apodikti~kom snagom iz kolebajućeg sveta predstava ~iroke mase formirao granitne principe i prihvatao borbu za jedino ispravno dotle, dok se iz igre talasa slobodnog sveta ideja ne izdigne ~vrsta stena jedinstvene povezanosti po veri i htenju.

I Op~te pravo na takvo delovanje je zasnovano u njegovoj r neophodnosti, li~no pravo u uspehu.

I

r * * *

Ako poku~amo da iz re~i "narodni" olju~timo smisleno unutra~nje jezgro, utvrdicemo sledeće:

Na~e dana~nje uobi~ajeno politi~ko shvatanje sveta po~iva op~te uzev, na predstavi, da se drZavi dodu~e moZe pripisati po sebi stvarala~ka kulturna snaga, ali da ona nema ni~ta sa rasnim pretpostavkama, vec je jo~ vi~e proizvod ekonomskih neophodnosti, au najboljem slu~aju prirodni rezultat politi~kog nagona moci. Ovo osnovno gleda~te po svom logi~no -konsekventnom daljem obrazovanju vodi ne samo pogre~nom shvatanju rasnih prisila, vec i manjem vrednovanju li~nosti. Jer poricanje razli~itosti pojedinih rasa s obzirom na njihove op~te kulturne snage mora prisilno da ovu veliku zabludu prenese i na procenjivanje pojedina~ne li~nosti. Prihvatanje istovrsnosti rasa onda postaje osnova istog na~ina posmatranje za narode pa dalje i za ! pojedina~ne ljude. Stoga je sam internacionalni marksizam takode samo preno~enje, koje je preduzeo Jevrejin Karl Marks, jedne stvarno već odavno i postojeće orijentacije i shvatanja prema pogledu na svet, u formu odredene : politi~ke veroispovesti. Bez podloge takvog, op~te već postojećeg trovanja, politi~ki uspeh ove nauke, vredan divljenja nikad ne bi bio moguc. Karl Marks je odista bio j ed an među milionima, koji je u glibu sveta koji je lagano propadao, sigumim pogledom proroka prepoznao najvaznije otrove, izabrao 249

ih, da bi, poput carobnjaka, napravio koncentrisani rastvor radi brzeg uni~tenja nezavisnog postojanja slobodnih nacija na zemlji. To sve je, medutim, bilo u sluZbi njegove rase.

Tako je marksistička nauka kratko saZeti duhovni ekstrakt dana~njeg op~tevaZeceg pogleda na svet. veC je iz tog razloga svaka borba na~eg takozvanog gradanskog sveta protiv nje nemoguca, cak sme~na, po~to je ovaj gradanski svet u su~tini takode prozet svim ovim otrovima i odan pogledu na svet, koji se, op~te uzev, od marksistickog razlikuje samo po stepenu i licnostima. Gradanski svet je marksisticki, al.i veruje u mogucnost vladavine određenih grupa Ijudi (gradanstvo), dok marksizam namerava da svet planski prevede u ruku jevrejstva.

Nasuprot tome, narodni pogled na svet prepoznaje znacaj covecanstva u njegovim rasnim praelementima. On u drZavi principijelno vidi samo sredstvo svrhe, a kao njenu svrhu podrazumeva dobijanje rasnog zivota Ijudi. On time nikako ne veruje u jednakost rasa, vec sa njihovom razlicito~cu prepoznaje i njihovu vecu ili manju vrednost i ovim saznanjem se oseca obaveznim, da prema vecnom htenju, koje ovladava ovim univerzumom, pospe~i pobeđu boljeg, jaceg, da zahteva podređivanje goreg i slabijeg. On se tako principijelno udvara aristokratskoj osnovnoj ideji prirode i veruje u vazenje ovog zakona za sve, i do poslednjeg pojedinacnog bica. Ne vidi samo razlicitu vrednost rasa, vec i razlicitu vrednost pojedinacnih Ijudi. Iz mase se za njega pokazuje znacaj licnosti, a time prema dezorganizujucem marksizmu deluje organizaciono. Veruje u neophodnost idealizovanja Ijudstva, po~to opet u njoj jedino vidi pretpostavku za postojanje covecanstva. Jedino iz neke eticke ideje ne moze da prizna pravo na egzistenciju, ukoliko ova ideja predstavlja opasnost za rasni zivot nosilaca vi~e etike; jer u svetlu, koji postaje pun kopiladi i Cmaca, i svi pojmovi Ijudskog lepog i uzvi~enog kao i sve predstave idealizovane buducnosti na~eg covecanstva bi se zauvek izgubile. Ljudska kultura i civilizacija su na ovom delu zemlje nerazdvojno povezane sa postojanjem arijevacu. Njegovo izumiranje ili propast ce na ovu zemljinu kuglu ponovo spustiti tamni veo vremena bez kulture.

Podrivanje postojanja Ijudske kulture uni~tavanjem njenih nosilaca u ocima narodnog pogleda na svet izgleda kao zlocin koji treba prokleti. Ko se usudi da stavi ruku na najvi~u sliku gospodina, ogre~uje se o blagog stvaraoca ovog cuda i pomaze proterivanju iz raja.

Tako narodni pogled na svet odgovara najintimnijem htenju prirode, po~to ona ponovno uspostavlja onu slobodnu igru snaga, koja mora da vodi trajnom medusobnom gajenju, dok se najboljem Ijudstvu, zaradenim posedovanjem ove zemlje, ne oslobodi put za aktivnosst u oblastima koje ce delom biti iznad a delom izvan njega.

Svi mi slutimo, da ce u dalekoj buducnosti pred coveka moci da se postave problemi, za cije savladavanje ce biti pozvana samo najvi~a rasa kao narod -vladalac, oslonjen na sredstva i mogucnosti cele zemljine kugle.

* * *

250

Samo je po sebi razumljivo, da takvo jedno op~te utvrđivanje smislenog sadr:1.aja narodnog pogleda na svet mo~e da vodi hiljadostrukotumOCenju. U stvari mi ~ak jedva nalazimo neku od na~ih mladih politi~kih novih tvorevina, koje se ne pozivaju bilo kako na ovo shvatanje sveta. On

upravo svojim postojanjem nasuprot mnogih drugih ipak dokazuje različitost svojih shvatanja. Tako se marksističkom pogledu na svet; vodenom jedinstvenom vrhovnom organizacijom, suprotstavlja mete~ gleda~ta, koji je već prema idejama malo izrazit u odnosu na zatvoreni neprijateljski front. Pobjede se ne postifu tako slabanim o~jem! Tek kad se internacionalnom pogledu na svet -politi~ki vodenom od strane organizovanog marksizma -uspostaviti isto tako jedinstveno organizovani i vođeni narodni, uspeh će se, uz istu borbenu energiju preneti na stranu većne istine.

Organizaciono obuhvaćanje nekog pogleda na svet može ~ito da se vr~i samo na osnovu određene formulacije istog, a ono ~to za veru predstavljaju dogme, za političku partiju koja se formira su partijski principi. Time se, dakle, narodnom pogledu na svet mora stvoriti instrument, koji mu osigurava mogućnost borbeno zastupanje, slično kao ~to marksistička partijska organizacija oslobađa put internacionalizmu.

Ovaj cilj sledi Nacionalsocijalistička nemačka radnička partija.

Da je takvo partijsko utvrđivanje narodnog pojma pretpostavka pobjede narodnog pogleda na svet, najjače se dokazuje ~injenicom, koju priznaju, bar indirektno, ~ak i protivnici takvog partijskog povezivanja. Upravo oni, koji se ne umaraju da naglase, da narodni pogled na svet ni u kom slučaju nije "zakupno nasleđstvo" pojedinca, već drema ili "živ" u srcima bog zna koliko miliona, ipak dokumentuju time, da ~injenica op~teg postojanja takvih predstava upravo ni najmanje ne može da spre~i pobjedu neprijateljskih pogleda na svet, koji su svakako zastupani klasično partijsko-politi~ki. Kad bi bilo druga~ije, već danas bi nemački narod morao da postigne gigantsku pobjedu, a ne da stoji na ivici ponora. Ono ~to je donelo uspeh internacionalnom pogledu na svet, je bilo njegovo zastupanje od strane političke partije, organizovane po juri~nim odeljenjima; ono ~to je suprotnom pogledu na svet dopustilo da podleže, je bio dosadašnji nedostatak jedinstveno formiranog zastupanja istog. Ne neograničenim oslobađanjem tumačenja op~teg gleda~ta, već samo ograničenom, time i sa~etom formom političke organizacije neki pogled na svet može da se bori i pobjedi.

Stoga sam svoj zadatak video posebno u tome, da iz obimnog i neoblikovanog materijala op~teg pogleda na svet izvučem one jezgrovite ideje i da ih preto~im u više ili manje dogmatske forme, koje su po svojoj jasnoj ograničenosti podesne, da se jedinstveno obuhvate oni ljudi, koji se na to obavezuju. Drugim re~ima: Nacionalsocijalistička nemačka radnička partija iz toka osnovnih misli op~te narodne predstave sveta preuzima vame osnovne crte, iz njih, uzimajući u obzir praktičnu stvarnost, vreme i postojeći ljudski materijal kao i njegove slabosti, stvara političku veroispovest, koja sa svoje strane, na taj način omogućenim krutim organizacionim obuhvaćanjem velikih masa ljudi stvara pretpostavku za pobedonosno osvajanje samog ovog pogleda na svet...